Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN MÄÄRÄYS (valituslupajaosto)

18 päivänä huhtikuuta 2023*

Muutoksenhaku – EU-tavaramerkki – Valituslupa – Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 170 b artikla – Valituslupahakemus, jossa osoitetaan, että kysymys on tärkeä unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta – Valituslupa myönnetään

Asiassa C-751/22 P,

jossa on kyse Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 56 artiklaan perustuvasta valituksesta, joka on pantu vireille 8.12.2022,

Shopify Inc., kotipaikka Ottawa (Kanada), edustajinaan M. Pemsel ja S. Völker, Rechtsanwälte,

valittajana,

ja jossa muina osapuolina ovat

Euroopan unionin teollisoikeuksien virasto (EUIPO),

vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa,

Massimo Carlo Alberto Rossi, kotipaikka Fiano (Italia),

Salvatore Vacante, kotipaikka Berliini (Saksa), ja

Shoppi Ltd, kotipaikka Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta),

väliintulijoina ensimmäisessä oikeusasteessa,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (valituslupajaosto)

toimien kokoonpanossa: varapresidentti L. Bay Larsen sekä tuomarit D. Gratsias ja M. Ilešič (esittelevä tuomari),

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon esittelevän tuomarin ehdotuksen ja kuultuaan julkisasiamies A. M. Collinsia,

on antanut seuraavan

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

määräyksen

1 Valituksellaan Shopify Inc. vaatii kumottavaksi unionin yleisen tuomioistuimen 12.10.2022 antaman tuomion Shopify v. EUIPO – Rossi ym. (Shoppi) (T-222/21, EU:T:2022:633; jäljempänä valituksenalainen tuomio), jolla se hylkäsi kyseisen yhtiön kanteen, jolla tämä vaati kumottavaksi Euroopan unionin teollisoikeuksien viraston (EUIPO) toisen valituslautakunnan 18.2.2021 tekemän päätöksen (asia R 785/2020-2), joka koskee yhtäältä Massimo Carlo Alberto Rossin, Salvatore Vacanten ja Shoppi Ltd:n ja toisaalta Shopifyn välistä mitättömyysmenettelyä (jäljempänä riidanalainen päätös).

Valituslupahakemuksen ratkaiseminen

2 Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 a artiklan ensimmäisen kohdan mukaan unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisusta, joka koskee EUIPO:n riippumattoman valituslautakunnan päätöstä, tehdyn valituksen tutkiminen edellyttää, että unionin tuomioistuin myöntää ensin valitusluvan.

3 Kyseisen perussäännön 58 a artiklan kolmannen kohdan mukaan muutoksenhaku otetaan käsiteltäväksi kokonaisuudessaan tai osittain unionin tuomioistuimen työjärjestyksessä vahvistettujen yksityiskohtaisten sääntöjen mukaisesti, jos siihen liittyy unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta merkityksellinen kysymys.

4 Työjärjestyksen 170 a artiklan 1 kohdan mukaan perussäännön 58 a artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetuissa asioissa valittajan on liitettävä valituskirjelmäänsä valituslupahakemus, jossa valittajan on selostettava valituksen kohteena oleva unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta tärkeä kysymys ja johon on sisällytettävä kaikki unionin tuomioistuimen tarvitsemat tiedot valituslupahakemuksen ratkaisemiseksi.

5 Työjärjestyksen 170 b artiklan 1 ja 3 kohdan mukaan unionin tuomioistuin ratkaisee valituslupahakemuksen viipymättä perustellulla määräyksellä.

Valittajan väitteet

6 Valittaja väittää valituslupahakemuksensa tueksi, että sen valitukseen liittyy unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja kehityksen kannalta merkityksellinen kysymys.

7 Valittaja toteaa aluksi, että sen valitus perustuu yhteen ainoaan valitusperusteeseen, joka koskee Euroopan unionin tavaramerkistä 26.2.2009 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1) 53 artiklan 1 kohdan, luettuna yhdessä asetuksen 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan kanssa, rikkomista.

8 Valittaja toteaa erityisesti, että se moittii unionin yleistä tuomioistuinta siitä, että se hylkäsi valituksenalaisen tuomion 96–104 kohdassa todisteet, jotka koskevat aikaisemman tavaramerkin huomattavaa erottamiskykyä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, sillä perusteella, että valittajan on mitättömyysmenettelyn yhteydessä voitava kieltää riidanalaisen tavaramerkin käyttö paitsi sen hakemispäivänä myös riidanalaisen päätöksen tekemispäivänä ja että nyt käsiteltävässä asiassa päätös annettiin Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan eroamisesta Euroopan unionista ja Euroopan atomienergiayhteisöstä tehdyn sopimuksen (EUVL 2020, L 29, s. 7; jäljempänä erosopimus) 127 artiklassa määrätyn siirtymäkauden päättymisen jälkeen.

9 Näin tehdessään unionin yleinen tuomioistuin ei valittajan mukaan ottanut huomioon asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sanamuotoa, jonka mukaan kaikkien mitättömyysvaatimuksen menestymiselle asetettujen edellytysten on täytyttävä riidanalaista tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jättöpäivänä tai sitä koskevana etuoikeuspäivänä.

10 Seuraavaksi valittaja korostaa, että jos unionin yleinen tuomioistuin olisi katsonut, että ainoastaan riidanalaisen tavaramerkin hakemispäivä oli merkityksellinen sen määrittämiseksi, täyttyivätkö mitättömyysvaatimuksen menestymiselle asetetut edellytykset, sen olisi pitänyt kumota riidanalainen päätös. Valittaja lisää, että jos valituslautakunta olisi hyväksynyt todisteet, jotka koskevat aikaisemman tavaramerkin huomattavaa erottamiskykyä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, valituslautakunta olisi katsonut, että kyseinen tavaramerkki on huomattavan erottamiskykyinen ja että kyseisten tavaramerkkien välillä on siten sekaannusvaara.

11 Lisäksi valittaja väittää, että ainoaan valitusperusteeseen, johon se vetoaa valituksensa tueksi, liittyy kysymys siitä, minkä päivän perusteella on arvioitava, täyttyvätkö asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan edellytykset. Tarkemmin sanottuna kyse on sen selvittämisestä, onko mitättömyysvaatimuksen esittäjän osoitettava suhteellisen hylkäysperusteen olemassaolo yksinomaan riidanalaisen tavaramerkin etuoikeus- tai hakemispäivänä vai voidaanko sitä lisäksi vaatia osoittamaan tällaisen hylkäysperusteen olemassaolo sinä päivänä, jona EUIPO tekee päätöksensä.

12 Valittaja esittää kahdeksan väitettä osoittaakseen kyseisen kysymyksen merkityksellisyyden unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja kehityksen kannalta.

13 Valittaja väittää ensinnäkin, että mainittu kysymys tulee esiin kaikissa mitättömyysmenettelyissä, joissa aikaisempaan tavaramerkkiin tai sen antaman suojan laajuuteen vaikuttavat riidanalaisen tavaramerkin etuoikeus- tai hakemispäivän jälkeiset tapahtumat, kuten erottamiskyvyn tai maineen menettäminen, menettelyyn sovellettavan lain muuttaminen tai, kuten nyt käsiteltävässä asiassa, jäsenvaltion eroaminen unionista.

14 Valittajan mukaan Yhdistyneen kuningaskunnan eroaminen unionista vaikuttaa huomattavaan määrään muita mitättömyys- ja väitemenettelyjä, jotka koskevat sekä aikaisempia EU-tavaramerkkejä että aikaisempia kansallisia tavaramerkkejä. Unionin tuomioistuimen selvennys on siis tarpeen sekä Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän käyttäjille että kansallisille tavaramerkkivirastoille ja kansallisille tuomioistuimille, kun otetaan huomioon erityisesti se, että esitetty kysymys ei koske ainoastaan erosopimuksen vaikutusta vireillä oleviin menettelyihin vaan myös kaikkia niitä teollis- ja tekijänoikeuksien alalla usein esiintyviä tilanteita, joissa aikaisempi oikeus lakkaa kokonaan tai osittain menettelyn aikana.

15 Toiseksi valittaja väittää, että unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja kehityksen kannalta on olennaista, että kaikki tuomioistuimet unionissa soveltavat unionin oikeutta sellaisena kuin unionin lainsäätäjä on sen antanut. Kun unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan yksiselitteistä sanamuotoa, se loukkasi perusperiaatetta, jonka mukaan unionin oikeus sitoo tuomioistuimia unionissa ja jonka mukaan niiden on käytettävä toimivaltaansa unionin lainsäätäjän määrittämissä rajoissa.

16 Kolmanneksi valittaja väittää, että valituksenalainen tuomio aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta. Jos nimittäin katsottaisiin, että EUIPO:n valituslautakunnan päätöksen tekopäivä on myös merkityksellinen arvioitaessa sitä, onko mitättömyysmenettelyssä suhteellinen hylkäysperuste, vaarannettaisiin vakavasti oikeusvarmuus kaikkien aikaisempien tavaramerkkien haltijoiden

osalta, koska ne eivät voisi tukeutua käytettävissään oleviin tietoihin päättäessään siitä, onko mitättömyysvaatimuksen esittäminen tarkoituksenmukaista, sillä ne eivät voisi ennakoida, miten tilanne muuttuu siihen päivään mennessä, jona mitättömyysosasto tai valituslautakunta tekee päätöksensä.

17 Neljänneksi valittaja väittää, että sen valituksessa esittämä kysymys on merkityksellinen unionin oikeuden yhtenäisyyden ja johdonmukaisuuden kannalta, koska siinä on kyse sekä EU-tavaramerkkejä koskevista mitättömyysmenettelyistä että kansallisia tavaramerkkejä koskevista mitättömyysmenettelyistä jäsenvaltioissa. Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 16.12.2015 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2015/2436 (EUVL 2015, L 336, s. 1) 5 artiklaa ja asetuksen N:o 207/2009 53 artiklaa, siltä osin kuin niissä säädetään samoista mitättömyysperusteista, olisi nimittäin unionin tuomioistuimen vakiintuneen oikeuskäytännön, joka mainitaan muun muassa 12.9.2019 annetun tuomion Deutsches Patent- und Markenamt (#darferdas?) (C-541/18, EU:C:2019:725) 32 kohdassa, nojalla tulkittava samalla tavalla.

18 Valittajan mukaan ei ole kuitenkaan poissuljettua, että tavaramerkkivirastot tai kansalliset tuomioistuimet ratkaisevat aikaisemman EU-tavaramerkin olemassaoloon perustuvan väitteen tai mitättömyysvaatimuksen, joka koskee tavaramerkkiä tai rekisteröintihakemusta, eri tavalla riippuen siitä, mitä käytetään merkityksellisenä ajankohtana arvioitaessa sitä, täyttyvätkö väitteen tai mitättömyysvaatimuksen hyväksymisen edellytykset, mikä loukkaisi oikeusvarmuutta.

19 Viidenneksi valittaja väittää, että unionin yleisen tuomioistuimen kanta mahdollistaa toimeenpanovallan mielivaltaisen käytön, koska kyseisen kannan mukaan EUIPO, kansalliset tavaramerkkivirastot ja kansalliset tuomioistuimet voivat tarkoituksellisesti viivästyttää mitättömyysmenettelyä erityisten olosuhteiden, joita ovat esimerkiksi unionin jäsenvaltion eroaminen unionista tai tavaramerkin voimassaolon lakkaaminen, ilmaantumiseen saakka tai siihen saakka, kunnes todisteet, jotka on esitetty riidanalaisen tavaramerkin etuoikeus- tai hakemispäivänä aikaisemman tavaramerkin laajan tunnettuuden osoittamiseksi, eivät enää voi osoittaa tätä laajaa tunnettuutta päivänä, jona päätös tehdään. Valittajan mukaan pelkästään se, että tällainen mielivaltainen menettely on mahdollista, riittää heikentämään luottamusta EUIPO:n, kansallisten tavaramerkkivirastojen ja kansallisten tuomioistuinten riippumattomuuteen.

20 Kuudenneksi valittaja väittää, että sen valituksessa esittämä kysymys on ensiarvoisen tärkeä Euroopan unionin tavaramerkkijärjestelmän käyttäjille. Jos unionin tuomioistuin nimittäin katsoisi, että myös päätöksen tekopäivä on merkityksellinen, väitteen ja mitättömyysvaatimuksen esittäjien olisi jatkuvasti esitettävä todisteita tavaramerkin maineen säilymisestä, sen tosiasiallisesta käytöstä ja/tai sen huomattavasta erottamiskyvystä, ja tavaramerkkivirastojen sekä tavaramerkkien haltijoiden tai hakijoiden olisi tämän jälkeen jatkuvasti arvioitava todisteet.

21 Seitsemänneksi valittaja väittää, että sen valituksessa esittämä kysymys on myös tärkeä asetuksen N:o 207/2009 1 artiklan 2 kohdassa mainitun alueperiaatteen ja EU-tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevan periaatteen kannalta.

22 Kysymyksellä siitä, riittääkö se, että aikaisemman tavaramerkin ja myöhemmän tavaramerkin välillä on ristiriita etuoikeus- tai hakemispäivänä eli ajankohtana, jona aikaisempi tavaramerkki antoi vielä suojaa Yhdistyneessä kuningaskunnassa, vai onko tällaisen ristiriidan myös oltava

olemassa päivänä, jona EUIPO tekee päätöksensä, olisi nimittäin huomattava vaikutus alueperiaatteeseen ja EU-tavaramerkin yhtenäisyyttä koskevaan periaatteeseen, jotka ovat unionin tavaramerkkioikeuden kaksi peruspilaria.

23 Valittajan kahdeksannen ja viimeisen väitteen mukaan sen valituksessa esittämä kysymys koskee EU-tavaramerkin tehokasta vaikutusta. Se, että edellytettäisiin, että kyseessä olevat tavaramerkit ovat ristiriidassa myös EUIPO:n päätöksen tekopäivänä, saattaisi nimittäin EU-tavaramerkin antaman suojan tehokkuuden kyseenalaiseksi, koska olosuhteiden myöhempi kehitys voisi johtaa siihen, että EU-tavaramerkki menettää taannehtivasti vaikutuksensa.

Unionin tuomioistuimen arviointi asiasta

24 Aluksi on todettava, että valittajan tehtävänä on osoittaa, että sen valituksessa esittämät kysymykset ovat tärkeitä unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta (määräys 10.12.2021, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 20 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

25 Lisäksi – kuten Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 a artiklan kolmannesta kohdasta, luettuna yhdessä työjärjestyksen 170 a artiklan 1 kohdan ja 170 b artiklan 4 kohdan toisen virkkeen kanssa, ilmenee – valituslupahakemuksessa on mainittava kaikki tarpeelliset seikat, joiden perusteella unionin tuomioistuin voi ratkaista sen ja, jos valituslupa myönnetään osittain, täsmentää ne valitusperusteet tai valituksen osat, joihin vastauskirjelmän on kohdistuttava. Koska perussäännön 58 a artiklassa tarkoitetun valituslupamenettelyn tarkoituksena on rajoittaa unionin tuomioistuimen valvonta sellaisiin kysymyksiin, jotka ovat unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta merkityksellisiä, unionin tuomioistuimen on muutoksenhaun yhteydessä tutkittava ainoastaan ne valitusperusteet, jotka koskevat tällaisia kysymyksiä ja joihin valittaja vetoaa (määräys 10.12.2021, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 21 kohta ja määräys 16.11.2022, EUIPO v. Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 24 kohta).

26 Valituslupahakemuksessa on näin ollen joka tapauksessa selostettava selkeästi ja täsmällisesti valitusperusteet, ja siinä on mainittava samoin selkeästi ja täsmällisesti kunkin valitusperusteen esiin tuoma oikeuskysymys ja täsmennettävä, onko kysymys tärkeä unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta, ja selostettava erikseen syyt, joiden vuoksi kyseinen kysymys on tärkeä esitetyn perusteen kannalta. Valitusperusteista on todettava erityisesti, että valituslupahakemuksessa on täsmennettävä unionin oikeuden säännös tai oikeuskäytäntö, jota valituksenalaisessa tuomiossa tai määräyksessä on rikottu, ja esitettävä lyhyesti, millä tavoin unionin yleisen tuomioistuimen väitetään tehneen oikeudellisen virheen, ja osoitettava, millä tavoin tämä virhe on vaikuttanut valituksenalaisen tuomion tai määräyksen lopputulokseen. Kun oikeudellinen virhe, johon vedotaan, johtuu oikeuskäytännön huomiotta jättämisestä, valituslupahakemuksessa on selostettava lyhyesti mutta selvästi ja täsmällisesti ensinnäkin väitetty ristiriita yksilöimällä sekä valituksenalaisen tuomion tai määräyksen riitautetut kohdat että ne unionin tuomioistuimen tai unionin yleisen tuomioistuimen ratkaisun kohdat, joita ei ole otettu huomioon, ja toiseksi ne konkreettiset syyt, joiden vuoksi kyseinen ristiriita tuo esiin unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta tärkeän kysymyksen (määräys 10.12.2021, EUIPO v. The KaiKai Company Jaeger Wichmann, C-382/21 P, EU:C:2021:1050, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

27 Nyt käsiteltävässä asiassa on todettava ensinnäkin, että valittaja esittää täsmällisesti ja selkeästi ainoan valitusperusteen, joka koskee asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan rikkomista ja johon valittajan tekemä valitus perustuu. Valittaja moittii unionin yleistä tuomioistuinta erityisesti siitä, että se on valituksenalaisen tuomion 96–104 kohdassa rikkonut kyseistä säännöstä katsoessaan, että valittajan on mitättömyysmenettelyn yhteydessä voitava kieltää riidanalaisen tavaramerkin käyttö paitsi sen hakemispäivänä myös sinä päivänä, jona valituslautakunta tekee päätöksensä.

28 Valittaja esittää myös, mistä unionin yleisen tuomioistuimen väitetysti tekemät oikeudelliset virheet muodostuvat.

29 Se nimittäin väittää, että unionin yleinen tuomioistuin ei ottanut huomioon asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan sanamuotoa, jonka mukaan kaikkien mitättömyysvaatimuksen menestymiselle asetettujen edellytysten on täytyttävä riidanalaista tavaramerkkiä koskevan hakemuksen jättöpäivänä tai sitä koskevana etuoikeuspäivänä, ja se lisää, että unionin yleisen tuomioistuimen kyseisestä säännöksestä tekemä tulkinta aiheuttaa oikeudellista epävarmuutta.

30 Valittaja väittää lisäksi, että unionin yleinen tuomioistuin sekoitti mitättömyysmenettelyn ja loukkauskanteen, kun se edellytti, että mitättömyysvaatimuksen esittäjän on voitava kieltää riidanalaisen tavaramerkin käyttö sinä päivänä, jona EUIPO tekee päätöksensä.

31 Valittajan mukaan unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään ottanut huomioon yhtäältä 29.1.2020 annettuun tuomioon Sky ym. (C-371/18, EU:C:2020:45, 49 kohta) perustuvaa unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöä, jonka mukaan EU-tavaramerkkien mitättömäksi julistamista koskevan vaatimuksen yhteydessä ratkaiseva päivä sovellettavan aineellisen oikeuden määrittämiseksi on riidanalaisen tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jättöpäivä, eikä toisaalta 1.12.2021 annettuun tuomioon Inditex v. EUIPO – Ffauf Italia (ZARA) (T-467/20, ei julkaistu, EU:T:2021:842, 59–61 kohta) ja 16.3.2022 annettuun tuomioon Nowhere v. EUIPO – Ye (APE TEES) (T-281/21, EU:T:2022:139, 28 ja 29 kohta) perustuvaa omaa oikeuskäytäntöään, joka koskee väitemenettelyä ja jota voidaan valittajan mukaan soveltuvin osin soveltaa mitättömyysmenettelyyn ja jonka mukaan tavaramerkin rekisteröintihakemuksen jättöpäivä on ratkaiseva arvioitaessa suhteellisen hylkäysperusteen olemassaoloa.

32 Näin ollen on todettava, että valituslupahakemuksessa yksilöidään valituksenalaisen tuomion ne kohdat, jotka valittaja riitauttaa, unionin oikeuden väitetysti rikottu säännös sekä unionin tuomioistuimen ja unionin yleisen tuomioistuimen tuomioiden ne kohdat, joita ei ole otettu huomioon.

33 Toiseksi valittaja toteaa, että unionin yleisen tuomioistuimen väitetysti tekemä oikeudellinen virhe johti siihen, ettei kyseinen tuomioistuin kumonnut riidanalaista päätöstä, jossa valituslautakunta ei hyväksynyt todisteita aikaisemman tavaramerkin huomattavasta erottamiskyvystä Yhdistyneessä kuningaskunnassa, ja tämä osoittaa siten, että kyseinen virhe vaikutti valituksenalaisen tuomion lopputulokseen.

34 Kolmanneksi valittaja yksilöi täsmällisesti ja selvästi ainoassa valitusperusteessaan esittämänsä oikeuskysymyksen, joka koskee nyt käsiteltävässä asiassa sitä, onko mitättömyysvaatimuksen esittäjä asetuksen N:o 207/2009 53 artiklan 1 kohdan nojalla velvollinen osoittamaan suhteellisen

hylkäysperusteen olemassaolon yksinomaan riidanalaisen tavaramerkin etuoikeus- tai hakemispäivänä vai voidaanko sitä lisäksi vaatia osoittamaan tällaisen hylkäysperusteen olemassaolo sinä päivänä, jona EUIPO tekee päätöksensä.

35 Neljänneksi on niin, että valittajan on valituslupahakemuksen esittäjällä olevan todistustaakan mukaisesti osoitettava, että valitukseen liittyy niistä oikeuskysymyksistä riippumatta, joihin se vetoaa valituksessaan, yksi tai useampi unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden tai kehityksen kannalta tärkeä kysymys, jolloin tämä peruste ulottuu valituksenalaista tuomiota ja lopulta valitusta laajemmalle (määräys 16.11.2022, EUIPO v. Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 32 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

36 Tämän osoittaminen edellyttää itsessään sitä, että sekä tällaisten kysymysten olemassaolo että niiden tärkeys on osoitettava konkreettisilla yksittäistapaukseen liittyvillä seikoilla eikä pelkästään yleisluonteisilla perusteluilla (määräys 16.11.2022, EUIPO v. Nowhere, C-337/22 P, EU:C:2022:908, 33 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

37 Nyt käsiteltävässä asiassa valittaja esittää konkreettiset syyt, joiden vuoksi se katsoo, että sen valituksessa esittämä oikeuskysymys on merkityksellinen sekä unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden että kehityksen kannalta.

38 Valittaja väittää erityisesti, että mainittu kysymys nousee esiin paitsi siltä osin kuin on kyse vaikutuksista, joita erosopimuksella on vireillä oleviin menettelyihin ja jotka koskevat mahdollisesti huomattavaa määrää mitättömyys- ja väitemenettelyjä, jotka liittyvät sekä aikaisempiin EU-tavaramerkkeihin että aikaisempiin kansallisiin tavaramerkkeihin, myös kaikissa niissä tapauksissa, joissa aikaisempaan tavaramerkkiin tai sen antaman suojan laajuuteen vaikuttavat riidanalaisen tavaramerkin etuoikeus- tai hakemispäivän jälkeiset tapahtumat, kuten erottamiskyvyn tai maineen menettäminen taikka menettelyyn sovellettavan lain muuttaminen.

39 Näin ollen valituslupahakemuksesta ilmenee, että nyt käsiteltävänä olevassa valituksessa esitetty kysymys ulottuu valituksenalaista tuomiota ja lopulta kyseistä valitusta laajemmalle.

40 Kun otetaan huomioon valittajan esittämät seikat, nyt käsiteltävänä oleva valituslupahakemuksessa osoitetaan oikeudellisesti riittävällä tavalla, että valitukseen liittyy unionin oikeuden yhtenäisyyden, johdonmukaisuuden ja kehityksen kannalta tärkeä kysymys.

41 Kun otetaan huomioon kaikki edellä esitetty, valituslupahakemus on hyväksyttävä.

Oikeudenkäyntikulut

42 Työjärjestyksen 170 b artiklan 4 kohdassa määrätään, että jos valituslupa myönnetään Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 58 a artiklan kolmannessa kohdassa mainituin perustein kokonaan tai osittain, asian käsittelyä jatketaan kyseisen työjärjestyksen 171–190 a artiklan mukaisesti.

43 Työjärjestyksen 137 artiklassa, jota työjärjestyksen 184 artiklan 1 kohdan nojalla sovelletaan muutoksenhakumenettelyyn, määrätään, että ratkaisu oikeudenkäyntikuluista annetaan tuomiossa tai määräyksessä, jolla asia lopullisesti ratkaistaan.

44 Koska valituslupahakemus on hyväksytty, oikeudenkäyntikuluista on päätettävä myöhemmin.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (valituslupajaosto) on määrännyt seuraavaa:

1) Valituslupa myönnetään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Allekirjoitukset